

на высокъ възрасть, слѣдъ като въ послѣдны-тѣ дни на живота си постоянно повторяваше тѣ думы: «Чада любѣте ся единъ другиго,» защото мисляше че това едно е достаточнo. Нъ христіани-тѣ вече ся учятъ тысяща и осемь-стотинъ години, да правятъ това, нъ до той-зи чась не ся научихъ още.

2. РАСПРОСТРАНЕНИЕ-ТО НА ЦЪРКВА-ТА ПОДЪ УГНѢТЕНИЕ-ТО.

Отъ еднѣ свѣщъ може да ся запалятъ много други свѣщи безъ да губи първѣ-тѣ отъ своѣ-тѣ си свѣтлинѣ, тѣй сѣще и днѣшна-та христіанска църква не губи нищо отъ това че е дала на язычници-тѣ въ тѣхнѣ-тѣ тьмнинѣ нѣщо отъ своѣ-тѣ свѣтлинѣ. Нъ при Христіанскѣ-тѣ църквѣ слѣдъ Апостолско-то врѣме показва ся, че тя ослабнѣ въ вѣтрѣшнѣ-тѣ си животъ по сѣщѣ-тѣ мѣрѣ, по коѣ-то тя ся распространи, показва ся че ся случи на неѣ сѣще-то кое-то ся случило на Спасителя кога-то му ся допрѣ болна-та жена и излѣзе отъ него една сила. Тѣзи сила изцѣли женѣ-тѣ нъ Спаситель-тѣ ѣ изгуби, и трѣбваше да приеме подрѣпленіе отъ горѣ. Сѣжпоцѣнно-то простодушіе и ягко-то съединеніе, чрѣзъ силнѣ вѣрѣ и чисто ученіе съ кои-то ся отличавахе Апостолско-то врѣме, не ся посрѣща въ църквѣ-тѣ